

[M. K. Sørensen.]

Tilbud, disse Skatters Størrelse er naturligvis afgørende for den Pris, han vil give. Det er derfor efter vor Mening ganske urimeligt at benytte den for Tiden herskende Landbrugskrise til at foretage en saadan stedsevarende Nedsættelse af disse Afgifter. Paa den anden Side maa vi erkende, at der kan være Grund til midlertidigt at indføre visse Lettelser paa dette Omraade.

Det var meget naturligt, at hele dette Spørgsmaal blev overgivet til Landbokommissionen af 1931, som jo har drøftet, undersøgt og indgaaende behandlet Spørgsmaalet om Landbrugets Ejendomsskatter. Resultatet af disse Drøftelser blev som bekendt for dette høje Tings Medlemmer, at den samlede Kommission enedes om den Udtalelse, at en Del af Landbrugets Ejendomsskatter bør gøres bevægelige efter Konjunkturerne i dansk Landbrug under Hensyntagen til Landbrugets Forrentningssevne, saaledes at disse Skatter helt eller delvis kunde bortfalde under de nuværende lave Konjunkturer. Da Regeringens Flertal her i Salen paa andre Omraader er gaaet ind paa konjunkturbestemte Afgifter — jeg skal saaledes minde om vor Stilling overfor Statshusmændenes Rentebetaling, hvor dette Princip med Hensyn til konjunkturbestemte Afgifter er gennemført — kunde den gennem Landbokommissionen udtrykte Opfattelse selvfølgelig tiltrædes fra Regeringens Side. Nærværende Lovforslag gaar ud paa en Nedsættelse og for Landbrugets Vedkommende en meget stor Aflastning af de amtskommunale Skatter. Det sker ved et Tilskud fra Staten til Amtskommunerne. Derved lettes disse Byrder, som for de enkelte Skatteydere i disse økonomisk vanskelige Tider kan være svære nok at svare. Jeg vil gerne samtidig udtale det Ønske, som jeg véd kan deles fra alle Sider her i Salen, at den Tid ikke maa være alt for fjern, da de økonomiske Forhold for Landbruget maa ændre sig saaledes, at det atter kan udrede Ejendomsskatterne med det fulde Beløb. Det vil blive til Gavn og Glæde for hele det danske Samfund, for os alle, hvad enten vi tilhører Landmændenes, de handlendes, Haandværkernes eller Lønarbejdernes Kreds.

Om selve Lovforslaget skal jeg gøre følgende Bemærkninger. I § 1 ændres den amtskommunale Beskatning derved, at den Bygningsskyld, der opkræves, fremtidig bliver tre Femtedele af Grundskyldspromillen i Stedet for som nu tre Fjerdedele. Denne Ændring falder sammen med vore

Ønsker og Betragtninger om, at Bygninger til Beboelse og Erhvervsbrug bør fritages i størst mulig Udstrækning. Vi gaar altsaa et godt Stykke ad den Vej, og det naas heller ikke mindst ved, at Grundlaget, det dobbelte af Grundværdien plus det skattefrie Fradrag, bliver den fremtidige Beregningsmaade.

Jeg er meget tilfreds med, at man i § 2 indfører ensartede Regler med Hensyn til de skattefrie Fradrag. Det har hidtil været forskelligt i de forskellige Amtskommuner, 3 000, 4 000 eller 5 000 Kr., det bliver altsaa fremtidig efter Lovforslagets Gennemførelse 5 000 Kr. Den Ændring hilser jeg med Glæde; Ensartethed paa dette Omraade er efter min Mening langt at foretrække for de nu bestaaende Forhold, og det, at det skattefrie Fradrag forhøjes adskillige Steder, vil ogsaa betyde en Skattelettelse for de mindre Ejendomsbesiddere.

I § 3 ophæves Amtskommunernes Ret til i Henhold til § 50, 1ste Stykke, i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 at udskrive indtil en Trediedel af Amtskommunens Udgifter paa Amtsraadskredsens Kommuner; herfra danner dog de sønderjydske Kommuner en Undtagelse, idet man dér har ønsket at bevare denne Ret. Denne Ændring kan jeg med stor Tilfredshed tiltræde, idet jeg synes, der altid har været noget vilkaarligt over denne Paragraf, og dens Benyttelse har ogsaa været forskellig i de forskellige Amtskommuner; visse Kommuner har slet ikke benyttet den, andre kun delvis, og i Virkeligheden har kun enkelte Kommuner benyttet den fuldt ud.

Disse Ændringer og adskillige andre Ændringer i Lovforslaget vil jo betyde en meget stor Reduktion af den amtskommunale Ejendomsskyld, ja, for Landbrugets Vedkommende vil den praktisk talt bortfalde. Amtskommunernes Erstatning for den Mindreindtægt, som maa blive en Følge af Loven, ydes efter Forslaget i Form af Statstilskud med aarlige Beløb, der for 1933—34 er fastsat til 20 Mill. Kr., og Tilskuddet fordeles mellem de enkelte Amtskommuner i Forhold til den Grundskyld, der danner Grundlaget for Amtskommunernes Udskrivning. Som jeg sagde før, de 20 Mill. Kr.s Tilskud gælder for 1933—34, men Beløbets Størrelse sættes i Relation til Landbrugets Forrentningsevne, alt efter det i 1929—30 gældende Forhold, hvor Forrentningsprocenten var 4,3. Statstilskuddet vil være at nedsætte, efterhaanden som Konjunkturerne i Landbruget forbedres. Denne Konjunkturberægning foretages for hvert Kalenderaar af Statistisk Departement paa